

NASADZENIE (5) *sb n*

Oba a jasne; teksty nie oznaczają é.

sg A nasadzeni(e) (2). ◇ D nasadzeniu (2). ◇ I nasadzeni(e)m (1). ◇ [L nasadzeniu.]

Sł stp notuje, Cn brak, Linde XVI w. s.v. nasadzić.

1. *Umieszczenie [czego gdzie] (1) : połtánowił rotmistrze/ [...] ku náfádzieniu tháránów przeciw branam [ad ponendum arietes super portas] BibRadz Ez 21/22.*

a. *[O wyléganiu piskłat: Iáyca w ktorych ma być zarodek we cztery dni po náfádzieniu poznasz przeciw łóńcu przegłádájąc Cresc 1571 582.]*

2. *Usilne staranie, nastawienie na co (z negatywnym zabarwieniem emocjonalnym) (4) :*

nasadzenie czego przeciw czemu (1): zá tak potężnym/ mowie vmyśłu fwego náfádzieniem przeciw bełtyey/ tak się dalece sercem fwym y piorem vnioł CzechEp 126.

nasadzenie czyje [G sb i pron (3)] (3): Proźba przeciw nieprzyacielom áby ich vporne náfádzienie wniwecz obroćić raczył. LubPs S6 marg; NiemObr 21, 140.

W charakterystycznych połączeniach: nasadzenie poężne, uporne; nasadzenie umysłu.

Synonim: 2. usiłowanie.

Cf NASADZIĆ